

מ"י 37774/01/18 - סיגלית ביטון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"י 37774-01-18 מדינת ישראל נ' ביטון
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט ארז נוריאלי
מבקשת	סיגלית ביטון
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה להשבת תפוסים, לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").
2. הבקשה מתייחסת לתפוסים לרבות 4 קלסרים בהם מסמכים בנקאיים ומסמכים אישיים, עיקולים על חשבונות בנק, רכב, ודירה.
3. במהלך הדיון מיום 21.6.18 הסכימה המבקשת להסרת עיקולים מהדירה, הרכב וחשבון בנק. אשר למסמכים הבנקאיים ומסמכים אישיים, טען ב"כ המבקשת כי הקלסרים נחוצים למבקשת לצורך ענייניה האישיים, וכי אין המשך החזקתם, חיונית לחקירה.
4. נציגת המשיבה טענה כי הקלסרים כוללים מסמכים השייכים לבנק בו עבדה המבקשת, ואשר לגביהם חל איסור על החזקתם בביתו של עובד. כמו כן, טענה כי יתר המסמכים, דרושים לחקירה, והתיק הועבר לפרקליטות ללימוד וגיבוש מסקנות.
5. מאחר והסתבר במהלך הדיון כי החומר שבמחלוקת לא הועמד לעיון בית המשפט, נדחה הדיון ליום 16.7.18.
6. נותרו לדיון נוכח המחלוקת בין הצדדים, מסמכים בנקאיים ואישיים, שנתפסו במהלך החקירה בידי המבקשת, וסוגיית עיקול שהוטל על חשבון בנק שמספרו 241838 (חשבון בנק ע"ש בנה הקטין של המבקשת).
7. בדיון מיום 16.7.18 הגיש נציג המשיבה דו"ח סודי ואת ארבעת הקלסרים, מעטפה לבנה והודעות המבקשת במשטרה לעיוני (המסמכים סומנו במ/1 - במ/6).

עמוד 1

8. נציג המשיבה טען כי בכוונתם להגיש, תוך ימים ספורים, בקשה להארכת החזקת התפוסים ב - 180 יום נוספים. עוד נטען, כי קיימת הלימה בין העברות בנקאיות שונות שביצעה המבקשת לחשד שנחקר לרבות לביצוע עבירות להלבנת הון, ומשכך המשך החזקת הקלסרים חיוני לחקירה (למעט קלסר יחיד שהוחזר במעמד הדיון לידי המבקשת). עוד נטען כי על פי הנהלים הקיימים, אין למבקשת כל זכות חוקית להחזיק מסמכים בנקאיים שהגיעו לידיה במהלך עבודתה בבנק, ועצם הוצאתם, אסורה על פי דין.

9. ב"כ המבקשת טען כי מהמסמכים שהוצגו בדיון מיום 21.6.18 עולה כי בוצעו העברות בנקאיות מחשבון הבנק של המבקשת לחשבונו של בנה הקטין, ומדובר בכספים שמקורם חוקי ושנתקבלו, בין היתר, נוכח אירוע ביטוחי, הפרשים ותשלום גמלה ועל כן יש להורות על שחרורם.

דין ומסקנות

10. לאחר שעיינתי בבקשה, במסמכים שהועמדו לעיוני, לרבות בקלסרים, חשבונות הבנקים, עדויות, לרבות מסמכים במ/1 - במ/6 כולל, ובהתחשב בשלב בו אנו נמצאים, כמו גם בעובדה שהתיק, להתרשמותי נכנס לישורת האחרונה (ר' מסמך במ/6), באתי לכלל מסקנה כי אין מקום להיעתר לבקשה, על כל חלקיה.

11. אשר לקלסרים הכוללים מסמכים אישיים ומסמכים בנקאיים שונים: עיינתי בקלסרים ובמסמכים, ומצאתי כי ניתן לחלקם באופן גס לשני חלקים: מסמכים הקשורים ללקוחות הבנק, ומסמכים, לרבות תכתובות, הקשורים למבקשת עצמה.

12. אשר לשני סוגי המסמכים, דעתי היא כי אין מקום להורות בעת הזאת על השבתם לידי המבקשת. בין אם מדובר במסמכים בהקשר לאנשים שונים וחשבונות בנק שונים, שאינם קשורים ישירות למבקשת, ואשר "נאספו" על ידי המבקשת במהלך עבודתה בבנק, ובין אם מדובר במסמכים נושאים חתימתה, למשל מיילים והתכתבויות שונות, אין מקום להשיבם לידי המבקשת באשר מדובר במסמכים אשר הוצאו מהבנק והחזקתם מחוץ למקום העבודה אסורה (ר' למשל מסמך במ/2 ונספח 1 למסמך זה, ובפרט בסעיף 4, עמ' 2).

13. לא זו אף זו, יתר המסמכים הינם רלוונטיים לחקירה ולחשד המיוחס למבקשת. זה המקום לציין כי תיק זה מוכר לי וצינתי לא אחת בהחלטות קודמות כי התרשמתי מקיומו של חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות לחשודה. חשד זה כפי שהוצג בפני, עוצמתו מספיקה, אף לשלב בו אנו נמצאים.

14. אשר לחשבון הבנק של הקטין, בנה של המבקשת: מעיון במסמכים הבנקאיים שהוגשו על ידי ב"כ הצדדים, ומעיון

במסמך במ/8 עולה כי לחשבון הבנק של הקטין העבירה החשודה במספר הזדמנויות סכומי כסף שאינם מבוטלים, חלק מהסכומים הועברו באמצעות העברות בנקאיות, להן ניתן הסבר בחקירה, וחלק אחר התרשמתי כי טרם הסתיימה החקירה בעניינו. כך או אחרת, נוכח החשד שנחקר בעניינה של המבקשת, חשד שאינו עומד ברשות עצמו, אלא כחלק מפרשייה רחבת היקף, במהלכה הוגש כתב אישום חמור נגד אחרים. הכספים שבחשבון גם אם אינם כספי המעילה, מצויים בחשבון בנק אליו, כך נטען, הועברו חלק מכספי העבירה.

15. במסגרת האינטרסים המתנגשים, נתתי דעתי להתנגשות בין האינטרס הציבורי להילחם בהלבנת הון אל מול זכותה של המבקשת למנוע פגיעה בקניינה:

"אכן, כשם שבית-המשפט לא יורה על מעצרו של אדם אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים), כן יהיה דינו של חפץ שנתפס ואשר המשטרה מבקשת להוסיף ולהחזיק בו. השאלה הנשאלת היא, אם יש "חלופת-מעצר" לנכס, חלופה שבאמצעותה ניתן להשיג את מטרת המעצר שלא על דרך החזקתו של הנכס בידי המשטרה. עושים אנו האנשה של החפץ - כמו לחפץ חיים וחירות ורצון משל עצמו - ואומרים אנו כי לא נעצור את החפץ - הטהרנים (פוריסטים) יאמרו: לא נשלול נכס מבעליו - אם נוכל למנוע את פגיעתו הרעה שלא על דרך של מעצר. במה דברים אמורים: שיותר למשטרה להוסיף ולהחזיק בחפץ שנתפס כדי למנוע את פגיעתו הרעה, במקום שתפיסת הנכס הייתה כדי למנוע עבירת עבירה בו. ואילו נכס שנתפס למטרה אחרת - למשל, כדי שישמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה - שיקול זה ששימש בתפיסת הנכס יוסיף וישמש אף לעניין המשך ההחזקה בו. הגיונה של עילת-התפיסה יוסיף וישמש גם לעניין המשך ההחזקה בחפץ. כך נעמת את אינטרס הפרט עם אינטרס הכלל, ונשלול מנכס את חירותו רק במקום שטובת הכלל דורשת כן במפגיע" (רע"פ 1792/99 אלי גאלי נ' משטרת ישראל [17 עמ'], נג(3) 312 (1999)).

16. בהחלטתי זו, התחשבתי בין היתר בהסכמת היחידה החוקרת, כפי שניתנה בדיון הקודם, לשחרר חלק מהכספים ולבטל חלק משמעותי מהעיקולים שהוטלו. כמו כן, התחשבתי בחומר החקירה שהוגש לעיוני, לרבות במ/1 ממנו עולה כי החשד לביצוע עבירות כלכליות הינו בסכום משמעותי, העולה על זה שנתפס בחשבון הבנק של הקטין, בנה של המבקשת ובעמדת המבקשת אשר הצהירה כי תעתור לחילוט הכספים.

17. לאור על האמור לעיל, מצאתי כי יש מקום לאפשר ליחידה החוקרת להשלים את החקירה ולפיכך בעת הזו, אין מקום להיענות לבקשה.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

המזכירות תעביר את כל חומר הראיות שהועבר לעיוני (ללא סריקה למערכת) לנציג היחידה החוקרת, אשר יעביר לסניגור את מסמכי הבנק שהוגשו על ידו לבית המשפט במהלך הדיון, ואותם בלבד.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ח, 16 יולי 2018, בהעדר הצדדים.